

CAROLINAE LIBRÆ
V. STRIGIUS
CRACOVIAE

17478

I Mag. St. Dr. P

Kal. Kond.

nivus

ups

Fatowic Nicolai Laibrymac Lechwa

PANEG. et VITAE

Polen.

4°

N. 836

L

S

N

LACHRYMÆ LECHIÆ,

in luctuoso officio

SERENISSIMI

SIGISMVNDI

CASIMIRI

POLONIÆ & SVECIÆ

PRINCIPIS.

Ad Vrnam Sepulchralem.

A

NICOLAO FATOWIC Philos. & Med. Doct.

submisso officio & intimo dolore

DD. CONSECRATÆ.

CRACOVIAE,

In Officina Typographica Francisci Cæsarij,
Anno Domini, 1647.

Rosa flos honorq; Diuum, Decus illa Gratiarum.

Inconcessa vides vigeo, florebo vere perenni.
Et pubescentem nulla senecta premet.
Astra fauent superi mihi donauere vigorem
Namq; meum est Patriæ condecorare caput.

JLLVSTRISSIMO ac REVEREN-
DISSIMO DOMINO,

D. STANISLAO
PSTROKONSKI,
CHEŁMENSI EPISCOPO,
ABBATI TINECENSI,

&c.

Domino & Patrono amplissimo.

Vdebam prodire cum Patriæ lachrymis in
conspicuum Tuum Illustrissime Antistes
erga quam cum sis effusissimus, iacturam
eius non fers nisi acerbissime. Quem enim
Te præstisisti toties eius commodis prospiri-
ciendis & integratati prouidendo, facile
est statuere; neminem esse ita facundum in dicendo, quam Tu
in hac specula Senatoria constitutus agis, pro bono communi

excubando. Incommoda ergo illius potentius lugere, quippe
quam charitate complexus es immodicè. Vedit id ipsum in Te
Serenissimus VLADISLAVS Dominus noster Clemens-
tissimus & hoc Patriæ studium apertissimis testimonijs com-
probauit, atque ad altiora virtuti quod debetur struxit gradum
dum Te Episcopum Chełmensem fecit, ut Maiorum Tuorum
claritati insistens eos altiori progressu effingas. Immature è
vita functum deploras Serenissimum Sigismundum Cas-
imirum quod archiuum dignius tanta dignitate, quam cum la-
chrymis Tuis, Patriæ lachrymæ, & memoria ad seram ventu-
ra posteritatem. Pluribus commendent alij me tot inter Roscios
monuit mediocritas in exigua tabella communem connotare
planctum. Tu par ces neque a conspectu Tuo arcebis, & ut pru-
dens in illo si aliquid impexi reprehendes, non tamen ut esti-
mator non iniquus reprehendes Dolor fucatus si disertus fietus
si ex arte compositus. Aget præterea pro me Seneca.

Paruæ curæ loquuntur ingentes stupent.

Illustriss. & Reuerendiss.

Celfitud. Tuæ

Seruus.

NICOLAVS FATOVICZ
Philosoph. & Med. Doctor.

LACHRY-

quippè
n in Te
llemen-
s com-
radum
uorum
ture è
Cas-
um la-
ventu-
Roscios
notare
ut pru-
vt asti-
s filius

t..
Dodor.

HRY.

L A C H R Y M Æ L E C H I Æ.

Aeturam Pullata & squalore
ferali maculosa, occasu tam
clementissimi syderis SERE-
NISSIMI PRINCIPIS SI-
GISMUNDI CASIMIRI dum intimo de-
flet dolore Polonia, quis est qui tantis casi-
bus non ingemiscat, quis est qui non è pro
fundo pectore ducat suspiria. Ita pressa
dolore & lugubri consternatione percul-
sa in pignore suo collachrymatur, vt ne-
sciat eiusne dolorem lenire & solari debe-
at, qui se tot ex hinc annis euisceratum Pa-
triæ dedit, an verò suæ infelicitati compa-
ti velit, & communem (nam nunquam
explere) saltem alleuare complorationē.

A 3

Et si

Et si quando nunc nunc infaustissimum
est illud tempus, in quo vel inuito Ennio
liceat silentium rumpere, & quem à di-
gnationis splendore arcebat maiestas, in
tanta orbitate dedititia probatur pietas;
& integrum est Regibus collachrymari.
A capite humano corpori venit valetu-
do; cur non concutiet membra, qui caput
vexat dolor. Non ergo improbabis pie-
tatis hoc officium ô Patria mœstissima,
dum in squalore tuo ad feralem vrnam Se-
renissimi Principis adjiciam lachrymas. Si
autem pro T ua dignitate non satisfecero,
(vt certo polliceor) quæso obtestorque in
tantâ æruminâ non est è disertissimis qui
me iuste cōdoceat flendo solari, nam cūm
omnes cæpit morbus faciliùs credunt so-
lamina & præcepta dari benè valentibus,
& verè duras nobis Philosophiam leges
imposuisse experiuntur. Ingemiscit Pa-
tria abesse euulsa Regni viscera, & à se con-

E

A

citato

citato tumultuarioque mortis impetu di-
uulsa suspirat; grata futura est, vt Dijs (si
quis in hoc publico luctu) thure vel exi-
guâ victimâ adoleuerit. Pietatis basim
regnorum occupandorum & conseruan-
dorum omnes esse volunt, neminemque
iuæè ad sceptrum nisi hac Duce venisse pro-
fessa sententiâ assentiuntur. Et meritò
Synesius. Pietas primum subternitor, fulcrum & cre-
rido cui firmiter insistat simulachrum hoc Regni. Ut
enim nauis, ædificiorum, aliarumque re-
rum carinas aut fundamenta volumus es-
se & prima & firmissima: sic in Republica
hanc primam partem cui certius quam.
Atlantis humero integritas innitatur cō-
munis. Et profectò ad suam felicitatem è
manu diuina transfusam, si quibus Respu-
blica Polona gaudebat bonis, è Jagiello-
nia pietate contiuuatâ seriè in se proma-
nasse recognoscit, & gratâ mente profite-
tur. Hoc primum vinclum & coagulum
fuit,

suit, hoc religionis Christianæ in visceribus Patriæ firmamentum; dum IAGELLO VLADISLAVS & Regis & Apostoli assumpto munere, ruditatem à populo sibi subiecto, cæcasque illas noctes prauæ religionis dispellit, atque in vera Christi fideferos animos mansue facit, verumque cultum condocet diuinum. IAGIELLONIUS erat zelus fidei propagandæ, dum Regnū à Bohemis sibi oblatum eò quod in Husitana hæresi deponenda pertinaciores esent nullo modo acceptare. IAGIELLO. NIVM est per pietatis gradus nominis immortalitatis petere callem. Magnam darrem sæculis Iliadem si hæc ut pro decore, non possum saltem narratione attingerē.

Nolo modis tenuare paruis
neque recentissima SIGISMUNDI III.
neque spirantia viuaque peraugustæ Domus IAGIELLONIÆ pietatis exempla
commemorabo, cum hæc in oculis nostris

stris quotidie & circumstent, quæ seram
posteritatem tantorum erga Deum ope-
rum obliuisci non sinent. Dabis & Tu ve-
niā Augustissima Dom' Austriaca, quod
in acerbissimo dolore quo parentas Tuō
Sanguini, pietatis Tuæ non assumā ma-
teriam. Quæ enim regio, quis locus ita
dissitus, & remotus, quò Tuorū fama labo-
rum non pertingat; qui populus ita extre-
mus vt nesciat quod pietatis arma tractes;
parata omne subire periculum. Sed si me
abreptum à scopo (vt plerumq; accidit in
doloris grauitate) quispiam existimabit
intelligat hoc me fine fecisse, vt refricare
mus quo nobis identidem gratulabamur
spe indubitata ille&ti futurum hūc nostrū
I A G I E L L O N I D E M qui suorum facta
retexet & Patriâ pietate & triumphis in-
nutritus, V L A D I S L A O S S I G I S M U N D O S
continuabit. Tanto ex Ænea non pote-
rat nasci nisi Anchisioniada. Magnum
enim

B

enim est quâ quis stirpe prodeat ramus:

Scilicet est olim vis rerum in semine certa

Et referunt animos singula quæq; patrum.

Hic ergo animus Patris, maiorum suorū Archetypus, tantis stimulis inflammatus, nobilitatem sanguinis tam alto ducens, vnaque mentis decorem præferens; quid Patriæ non pollicebatur; quid non omninabatur, quibus non votis vniuersi aspirabant. Insederant animo Paterni triumphi, coactus Suecus ad pacem petendam, ducta ante currum sub lauro Moschouia, fusi fugatiique Scythæ, Turca suæ potentiae non fidens, toties supplex quoties voluit VLADISLAVS. Hoc ergo iter immortalitatis susceperebat terendum, in hac Schola, sub hoc Præceptore in laureis erudiebatur. Stupebant exteri in dolem singulariem, dum eorum res gestas, regiones, populos inquirebat, & magnum futurum Principem prædicebant. Experiebantur

dome-

domestici in dictis prudenter, solerterre-
sponsis mentis acrimoniam, & in spem
certam erecti, indubitatum Patriæ vatici-
nabantur prosperitatem. Videre mihi
videor præsentem illum animū verè Mar-
tium, verè ad omnia summa ac planè diui-
na natum, qui ad corda effusissima suorū
subditorum diuiniorem famulatum pie-
tatis, integritatis, sanctitatis, moderatio-
nis, accingebat. Ex ætatis huius vere pri-
mæuo & hoc diluculo certam diei clarita-
tem coniiciebamus, dum nihil puerile, ni-
hil leue cogitaret, sed ante ætatem sapere
videretur, & vt Alexander de Philippi so-
licitus triumphis, redeuntes viatores ab
hostibus sciscitabatur, ita noster SIGI-
MVNDVS de Paternis. Experti estis dum
variorum populorum situs ex lineaen-
tis effectis monstrabantur, quâ auiditate
de vnoquoque percontâtem intuiti estis.
Dum vicinorum hostium, castra, meta-

tiones, ordines prospiciebat ; quam insi-
tus ille calor toties prorumpebat, dum in-
tenerâ illa sua ætate hostilitatem inimicis
Martio pectore non semele edixisset. Ro-
mani quo iuuentus magis incitaretur ad
facta laudabilia continuanda, maiorum
suorum pugnas, victorias depingebant, ut
publico paterent prospectui cum hoc Lé-
mate : *Si eritis sicut isti, eritis sicut isti.* Gene-
rosæ menti Serenissimi Principis altius in-
sederat gliscens ac serpens ignis è Paternis
victorijs (quid victorijs maius res verbum
postulat prodigijs) fuisse non absimilis
Patri ni fata inclemensia præpropero cur-
su subtraxissent. Quantus bellator scri-
beretur & legeretur ex tanto Patre. quæ
marmora cōdecoraret suo nomine, quos
fastos adimpleret. Sed eheu fatorum con-
uersione pro laureis desideratissime Prin-
ceps triste funeral & funestissimam specta-
mus Tragædiam. Pro sceptris quæ para-
ueramus

ueramus ligones inauspicatissimos & vr-
nam infelicissimam extruximus; Corona
Regia iā non Regia amisso suo flore spinis
acutissimis doloris intertexta. O Soles in-
felices qui nobis lucem futurorum ope-
rum Tuorum obscurarunt. O tempora
infaustissima quæ Tu splendore non
iam amplius nitescent, ô ætatis ver augu-
stissimum, quām anticipata hyeme inter-
cīsum. Hæccine autumnationes & vin-
demiæ nostræ? hæcne votorum respon-
sa? hæccine maiorum vestigia in spatio
tam angusto limitata? Cuius aspectu sa-
tiari non poteramus, in quo omnes defi-
xas habebamus cogitationes, à quo non
spes à longe suspiciebamus, sed ex Genio
illo Paterno continuata publica com-
moda solatiaque colligebamus: Hem-
præcipiti Epilogo ingenti tormento ani-
morum non iam plus ex Te restat, quām
quod optare licet habere non possumus.

Refert Plinius ceruum cùm acerrimis doloribus torquetur, & enecatur, oculos ad partem dolentem non conuertere, sed quodammodo obstupefactum cælum intueri, mali sui exinde sperans & prospiciens leuamentum. O Patria grauissimo & nullis lachrymis iuste deflendo oppresa casu, quis T e nunc stupor inuasit, quanta consternatio perculsit, quam acerbissimo planctu ingemiscis; *Vide Domine quem vindemianeris.*

Illa manus quæ sceptræ Sibi gestanda parauit, Hem fati necessitatì immaturè concessit. Sed quid planctus prosunt? quid querimoniae? Aram Spei (non Templum Publij Victoris Bonæ spei) sed illud Capitolium æuittatis cælum intuere. *Hinc vulnus inde salus.* Dabit Magnus agricola ut si hic culmus non nos beatuit fœcunditate, repetito anno, benefico Sole Manipulus VLADISLAI metet fructum suum in tempo.

tempore suo. Ferenda est humana con-
ditio, humanum à nobis nihil alienum.
Iunior est quid refert, non numerantur
anni, viuet perennitate nō ætate. Videsne
in agris ut fruges satæ in herbam, in cul-
mum, in aristam surgant, maturescunt &
metuntur: sic in nobis, venimus in vitam
quidam in herba, alij in culmo pereunt,
plerique in maturitate metuntur. Da vo-
ta Patria superis, vt SERENISSIMVM
VLADISLAVM seruent diu saluum, diu
sospitem, diu incolumem, vt magnus ille
Paterfamilias cælestis post euulsam (cuius
occasu ingemiscimus) plantam, feliores
inserat, & demat de nostris diebus, viuat
vt Augustal sacrum, viuat vt Patriæ Pa-
ter. Tu verò Academia Cracouensis
quam iste dolor peracriter peruasit, dum
litas Deo victimam illibatam, in hoc ar-
dentissimis votis cum Areopago Tuo
consociata es, vt æuiternum pro magnis
in Te

in Te collatis beneficijs pendas tributum
pro VLADISLAO vota da, cælo liba. Stat
pro Te Tuus Diuinissimus Orator B.
IOANNES CANTIVS, ager causam &
dolorem SERENISSIMI alleuabit, da-
mnaq; tanta in Rempub. inuecta resar-
ciet, & defuper in tempore exo-
ptata implebit consola-
tione.

BIBLIOTHECA UNIV.

DAGELBINGAE

Superiorum permisso.

34. 11. 45
P.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0011946

